

11 Δεκεμβρίου 1988

Να μιλήσουμε, οι πολίτες της Αθήνας, για τις Βάσεις

του Δημήτρη Ρόκου

Είχαμε την ευκαιρία στην μέχρι τώρα επικοινωνία μας μέσα απ' αυτές τις γραμμές κάθε δεύτερη παρασκευή να συζητήσουμε:

- για τη σημασία της δημοκρατίας στη σοσιαλιστική πραγματικότητα και προοπτική,
- για την κρίσιμη -πιο πολύ από κάθε άλλη φορά- και ζωντανή ανάγκη, για να συμβάλουμε ενεργά οι πολίτες στην αναζωογόνηση της κοινωνικής δυναμικής, ανασυγκροτώντας τον κατακερματισμένο κοινωνικό ιστό,
- για το αποπνικτικό τέλμα της πολιτικής και κοινωνικής μας ζωής και τις πρωτοβουλίες που οι ίδιοι οι πολίτες μπορούμε να πάρουμε, για να μετασχηματίσουμε την έκδηλη και συνολική δυσaréσκεια σε δημιουργική και ενωτική πράξη για να βγούμε απ' αυτό και τέλος,
- να ειδικολογήσουμε μια τέτοια πρωτοβουλία πολιτικής και κοινωνικής υγείας και ελπίδας. Την πρωτοβουλία των τεσσάρων ελλήνων αντιφασιστών-διεθνιστών για υπεράσπιση των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων στην Τουρκία, που ξεσήκωσε ένα κύμα υποστήριξης, συμπαράστασης και συμπαράταξης στο κοινωνικό σώμα και επεκτάθηκε και στα "δικά" μας, με την αλληλεγγύη των ζωντανών δυνάμεων του τόπου μας στην καταδίκη της σκευωρίας σε βάρος της Β.Βογιατζή και του Μάκη Μπουκουβάλα.

Μέσα από την απόπειρα προσέγγισης της εσωτερικής διαλεχτικής σχέσης και διαπλοκής των παραπάνω θεμάτων, επιχειρήσαμε να διερευνήσουμε τα χαρακτηριστικά και τις αιτίες της κοινωνικής κρίσης που εξελίσσεται σε σήψη, αλλά και να ανιχνεύσουμε το μονοπάτι για την έξοδο απ' αυτή, που βέβαια μπορεί ν' ανοίξει μόνο με την ενεργοποίηση, την υπευθυνότητα και την συλλογική δράση των πολιτών και των όσων φερέγγυων πρωτοβουλιών, επιτροπών κι ομάδων τους φυτρώνουν τον τελευταίο καιρό και δρουν ενωτικά στις γειτονιές της Αθήνας αλλά και σε κάθε γωνιά του τόπου μας.

Έτσι σήμερα: όλο και περισσότεροι πολίτες ευαισθητοποιούνται κι υπερασπίζονται τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα των διπλανών τους,

- αποφασισμένοι να μη περιμένουν να φθάσει "ο εμπρηστής στο ρετιρέ τους" για να αντιληφθούν ότι υπάρχει πυρκαγιά" που τους απειλεί,
- όλο και περισσότεροι πολίτες συσπειρώνονται για να αντισταθούν στη μάστιγα των ναρκωτικών και στους πολλές φορές υπεράνω πάσης υποψίας "ευυπόληπτους" εμπόρους του λευκού θανάτου, που επωφελούμενοι απ' τη γενική έκπτωση αξιών και τη διάχυτη απογοήτευση των νέων, θησαυρίζουν με την ανοχή του κράτους και των μηχανισμών του,
  - όλο και περισσότεροι πολίτες υποστηρίζουν τις οικολογικές ομάδες, τις εναλλακτικές κινήσεις και τις πρωτοβουλίες τους και το κυριότερο,
  - όλο και περισσότεροι πολίτες προβληματίζονται, συζητούν, επικοινωνούν, ξεπερνούν παραδοσιακές πολιτικές, κοινωνικές και συντεχνιακές διαφορές και διαιρέσεις, λένε ανοιχτά και φωναχτά το **ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ**, συνειδητοποιούν αργά αλλά σταθερά τη δύναμή τους, κι ετοιμάζονται ή τουλάχιστον ωριμάζουν στην κατεύθυνση μιας ευρύτερης, δυναμικότερης κι αποτελεσματικότερης παρέμβασής τους, που δεν θα τους καταγράφει περιθωριακά, ως "αναποφάσιστους, λευκά και άκυρα", στα μεθοδευμένα γκάλοπ των πρακτορείων των διεκδικητών της εξουσίας, αλλά θα τους φέρνει στο προσκήνιο της ζωής και της δράσης, βάζοντας ταυτόχρονα στη μπάντα τους φθαρμένους επαγγελματίες της πολιτικής.

Στις 11 λοιπόν Δεκεμβρίου του 1988 είναι η ώρα πιστεύω να μιλήσουμε οι πολίτες της Αθήνας, οι πολίτες όλης της Ελλάδας για τις Βάσεις.

Να κάνουμε εμείς το Δημοψήφισμα, πριν το μεθοδεύσουν "εν αγαστή συμπνοία" οι καθεστωτικές δυνάμεις που ξέρουν για τα "μείζονα" προβλήματα να βρίσκουν τον κοινό τόπο και να συμφωνούν, την ώρα που αλληλοβρίζονται χυδαία για να μας καθηλώνουν ως παθητικούς θεατές της κακόγουστης πια προαιώνιας, και στημένης, (όπως κι οι πιο καλόπιστοι κι αφελείς πιστοί και των δύο πλευρών τείνουν να διαπιστώνουν), αντιπαράθεσής τους.

Στις 11 Δεκεμβρίου του 1988 ας αποφασίσουμε οι πολίτες της Αθήνας, οι πολίτες όλης της Ελλάδας, να αναβαθμίσουμε την παρουσία μας και να συναρθρώσουμε τις πρωτοβουλίες, τη φαντασία και την δράση μας σε μια ειρηνική και πανδημοκρατική επίδειξη ενότητας, θέλησης και δύναμης, έξω και πέρα από καλούπια, προδιαγραφές, κομματικές πρωτοκαθεδρίες κι επαναστατικές αγκυλώσεις, για ένα απ' τα ζητήματα που σφράγισαν με αίμα και θυσίες, με καταστροφές και υπανάπτυξη, με διαιρέσεις και διχασμούς τον πολύπαθο λαό και τον τόπο μας στην μακρόχρονη ιστορία του:

ΕΝΝΟΩ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΔΕΙΝΩΝ ΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΤΩΝ ΠΙΟ ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ, ΕΙΡΗΝΗ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΚΟΠΗ.

Στις 11 Δεκεμβρίου του 1988,

- χωρίς χωριστικά συνθήματα, πλαστικές σημαίες και βιομηχανοποιημένα προκατασκευασμένα πανώ,
- χωρίς να πάρουμε γραμμή από κανένα κόμμα ή οργάνωση,
- χωρίς πληρωμένα πούλμαν κι ηθικούς και υλικούς καταναγκασμούς:
μπορούμε να είμαστε όλοι εκεί στο Σύνταγμα, αυτόβουλα, πρωτοβουλιικά, απεγκλωβισμένοι ακόμα κι απ' τις "καθώς πρέπει" πολιτικές και κοινωνικές υποχρεώσεις στον ιδεολογικό χώρο που ανήκουμε και δραστηριοποιούμαστε ενεργά ή περιθωριακά, για να πούμε χωρίς προκλήσεις και λεονταρισμούς αλλά με αυτοπεποίθηση, ΟΤΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΕΔΩ.
ΚΙ ΟΤΙ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ, ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΙΑ ΚΑΜΜΙΑ ΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.
- Γιατί οι μύθοι του αντικομμουνισμού θάφτηκαν πια οδυνηρά βέβαια, αλλά μια για πάντα στον τόπο μας και κανένας συντηρητικός πολίτης δεν φαντάζεται ότι σήμερα, κάποιος θέλουν να διώξουν τις αμερικανικές βάσεις για να φέρουν τις ρώσικες, ή κάποιες άλλες.
- Γιατί οι έντιμοι κι ανοιχτόμυαλοι συντηρητικοί πολιτικοί άνδρες επανειλημμένα αναγνώρισαν -προς τιμή τους- ότι η παρουσία των οποιωνδήποτε ξένων βάσεων στην Ελλάδα συνιστά αυτονόητο περιορισμό των κυριαρχικών δικαιωμάτων της αλλά και ταυτόχρονα απειλή για την ειρήνη στην περιοχή.
- Γιατί η συντριπτική πλειοψηφία της βάσης του ΠΑΣΟΚ και σίγουρα η Νεολαία του, θεωρεί ως έσχατο σημείο ανοχής του κατήφορου της κυβερνητικής πολιτικής την στάση στο θέμα των Βάσεων.
Κανένας στο ΠΑΣΟΚ πιστεύω δεν θ' ανεχθεί, να παιχθεί προεκλογικό παιχνίδι παγίδευσης του αλλά και παγίδευσης του Ελληνικού Λαού, στο θέμα του αδιαπραγμάτευτου στόχου για εθνική ανεξαρτησία, που ξεπερνάει τα όρια της όποιας θεμιτής και δικαιολογημένης ή όχι προσήλωσης στον "μύθο" του "μεγάλου αρχηγού".
- Γιατί οι συνθήκες στη διεθνή πολιτική σκηνή έχουν αλλάξει αποφασιστικά τα τελευταία χρόνια, κι η προσέγγιση των ΗΠΑ με την ΕΣΣΔ αποτελεί πια μια χειροπιαστή ελπιδοφόρα πραγματικότητα.

Έτσι, ο λόγος "επαρχιακών" απολιθωμένων αμυντόρων του ψυχροπολεμικού κλίματος, που ήταν πάντα με το αζημίωτο "βασιλικότεροι του βασιλέως", είναι αντικειμενικά ξεπερασμένος, ανεπανόρθωτα φθαρμένος, δεν βρίσκει πια "ευήκοα ώτα" και δεν συγκινεί πατριδοκάπηλους κι επαγγελματίες εθνικόφρονες.

- Γιατί οι δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς μπορούν, κρατώντας τις ιδεολογικές διαφορές μεταξύ τους και με την παραδοσιακή αριστερά, να δώσουν και την δική τους, (βαλλόμενη κάποτε άδικα), οπτική αλλά και τη δύναμή τους στον κοινό στόχο για Ελλάδα ανεξάρτητη.
- Γιατί οι πιο ριζοσπαστικές κοινωνικές δυνάμεις έχουν βιώσει στο πετσί τους μαζί με την κομμουνιστική αριστερά, τους σοσιαλιστές, τους προοδευτικούς δημοκράτες και τους πατριώτες συντηρητικούς, την περίοδο της ξενοκίνητης δικτατορίας αλλά και παλιότερα και για πολλά χρόνια, στο ίδιο το πετσί τους, τη βία και τον αυταρχισμό των ξένων "προστατών" και των ντόπιων τοποτηρητών τους.

Στις 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ του 1988 οι πολίτες της Αθήνας, οι πολίτες όλης της Ελλάδας, μπορούμε αν θέλουμε, στο ΣΥΝΤΑΓΜΑ, να ενώσουμε την πρωτοβουλία, τη φωνή, τη θέληση, τη δύναμη και την πράξη μας για να πείσουμε ότι η ΠΟΛΙΤΙΚΗ στην ΕΛΛΑΔΑ δεν μπορεί πια να γίνει ερήμην μας.

Κι ίσως με τη φαντασία, τη ζωντάνια και την ακαθοδήγητη ευρηματικότητά μας, οι πολίτες της Αθήνας και όλης της Ελλάδας ανοίξουμε το δρόμο ενωτικά για το καινούργιο, που έτσι κι αλλιώς, έρχεται.